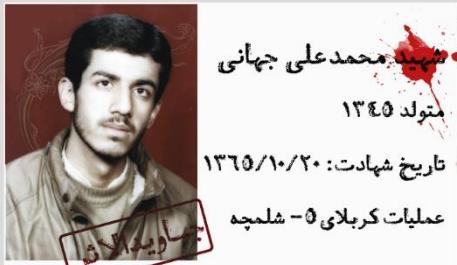

واجب فراموش شده

ما باید خود را به سرچشمه‌ی اسلام برسانیم تا زندگی به تمامی شیرین شود. قرآن کریم می‌فرماید: «الَّذِينَ إِنْ مَكَنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقْمُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَهَمُوا عَنِ الْمُنْكَرِ» من می‌خواهم این واجب فراموش شده‌ی اسلام را به یاد شما و ملت ایران بیاورم؛ **امریک معروف و نهی از منکر** همه‌ی آحاد مردم باید وظیفه‌ی امر کردن به کار خوب و نهی کردن از کار بد را برای خود قائل باشند. این، تضمین کننده‌ی حیات طیبه در نظام اسلامی خواهد بود. عمل کنیم تا آثارش را ببینیم.

خدایا! گناه من بیش، اما رحمت تو از گناهان من بیشتر و روی این انگیزه، خودم را برای شهادت آماده کردام.

(فرازی از وصیت‌نامه)

امریک معروف و نهی از منکر از واجبات و فرایض بسیار مهم و بزرگ اسلامی بهشمار می‌رود، و افرادی که این فریضه‌ی بزرگ الهی را ترک می‌کنند یا در برابر آن بی‌تفاوتند گناهکار خواهند بود و کیفری سخت و سنگین در انتظار آن‌هاست. امر به معروف و نهی از منکر نه تنها به اتفاق فقهای اسلام واجب است، بلکه اصل وجوب آن جزو ضروریات دین مبین اسلام به شمار می‌آید.

احکام عبادا

رساله‌ی آموزشی عبادات مطابق فتاوی
حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) چاپ چهارم، صفحه ۲۹

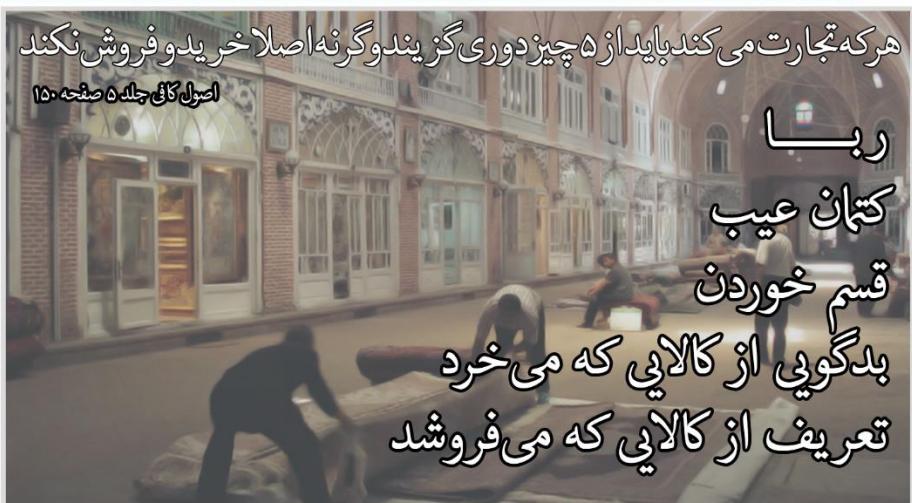
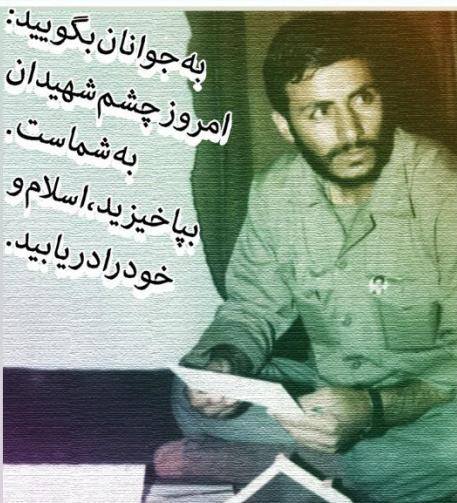
امریک معروف و نهی از منکر حوزه بدر
i VaAshura.blog.ir
e سال اول
✉ شماره اول
VaAshura@chmail.ir

قرآن می‌فرماید: «وَ لَكُمْ فِي الْقَضَاصِ حَيَّةٌ يَا أُولَى الْأَلَبَابِ»^{۷۹}; اگر در برابر قاتل ایستادید و وا را به قصاص رسانید، زنده‌اید (وگرنه مرده‌اید).

البته، زنده یا مرده بودن فرد برای همه روشن است؛ اما زنده یا مرده بودن جامعه نیاز به درکی بالا و شعور اجتماعی دارد. به همین دلیل در پایان آیه می‌فرماید: «يَا أُولَى الْأَلَبَابِ»؛ یعنی اگر شما اهل فهم و درایت بالا باشید، این حقیقت را درک می‌کنید. جامعه‌ای که هر کس هر غلطی انجام دهد، احدهی معتبر او نمی‌شود، جامعه‌ی مرده‌ای است.

در حدیث می‌خوانیم: «کسی که در برابر خوبی‌ها و بدی‌ها بی‌تفاوت است، مرده‌ای است که در میان زنده‌ها نفس می‌کشد». کتاب امریک معروف و نهی از منکر - حجت‌الاسلام و مسلمین محسن قرانی - صفحه ۶۹ تهذیب ۱۸۱

روز عفاف
روضه حجاب

مادرم گریه که اسلام در خطر است

۲۱ تیرماه به مناسبت قیام خونین مسجد گوهرشاد مشهد علیه کشف حجاب (در سال ۱۳۱۴ هجری شمسی) به دستور رضاخان به پیشنهاد شورای عالی انقلاب فرهنگی به عنوان روز عفاف و حجاب نامگذاری شد. مقوله‌ای که از سوی عناصر مومن و حزب الله در برده‌ی زمانی نادیده گرفته شد ولی در آن سو از سوی مروجان بدحجابی و عوامل جنگ دشمن همیشه در صدر کارها و عملیات‌های روانی بود. دیگر زمانی رسید که با بدحجابی به شکلی گستردۀ مواجه شدیم.

موضوعی که پیش از اسلام بودن، ایرانی است و پیش از ورود اسلام زنان ایرانی محجبه به چادر بودند. طوری این موضوع مظلوم ماند که اگر نزد ایرانیان حرف از ایران باستان بزنید با چهار ساعت حرف و اظهار مفاخر آن دوران و بزرگی کورورش و عظمت تخت جمشید و این‌ها میکنند و وقتی می‌گویی چادر در تخت جمشید هست اصلاً زیر بار نمی‌روند. در بسیاری مواقع صحبت از اسلام و پیامبر و مناقب قرآن و ... می‌کنند به حجاب که می‌رسند قبول نمی‌کنند. به شهدا گران‌قدر این مرز و بوم می‌رسند تعریف و تمجید و آن‌ها خیلی خوب بودند و این‌ها می‌کنند اما به وصیت‌نامه و آن قسمت حجاب می‌رسند نفی می‌کنند. نمی‌دانم به قول دوستی، کاری که رضا شاه با تپ و تشر و زور نتوانست انجام دهد، مردان بی‌غیرت این مرز و بوم به درستی و کامل انجام دادند.

برخی مصادق آیه‌ی شریفه‌ی ۸۵ سوره‌ی بقره هستند: **أَفَلَمْ يَرَوْنَ بِعِضٍ الْكَيْثِيرَ وَ تَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ**. آیا شما به پاره‌ای از کتاب ایمان می‌آورید و بپاره‌ای کفر می‌ورزید؟ البته در اینجا نمی‌توان نقش مسئولین و نهادهای اجتماعی را هم نادیده گرفت که آن‌ها هم با تسامح و در جایی نیز با زمینه‌چینی (با اعتمادانه و خائنانه به قام مقدسات و اسلام و ...) و یا نابخردانه) کمک‌های شایانی به بحث بدحجابی می‌کنند.

نمی‌خواهند پوشش داشته باشند می‌گویند: من زن ... دردآور است ... که آزاد نباشم ... تا تو به گناه نیفتی ...
تاسف بار است.. که باید لباس‌های را به میزان ایمان تو تنظیم کنم (هومن شریفی)

مادرم زمانی که خبر شهاد تم را شنیدی گریه نکن، زمان تشیع و تدفین گریه کن، زمان خواندن وصیت‌نامه ام گریه نکن. فقط زمانی گریه کن که مردان ماغیر را فراموش می‌کنند و زنان مaufت را... وقتی جامعه مارابی غیرتی بی‌حجابی گرفت، مادرم گریه کن که اسلام در خطر است. وصیت‌نامه شهید سعید زقاقی

با سرو وضع افتضاحی وارد اتفاق شد و از من درخواست یک نامه کرد.
نامه رو آمده کردم و تحويلش دادم. تشکر کرد و خواست از جاش بلند بشه بره بهش گفتم: ببخشید خانم شرمنده اما بهتر نیست یک مقدار جبابتون رو درست کنید؟

گفت: نه نمی‌شه. گفتم: جسارت‌هه ببخشید می‌شه بپرسم چرا؟ جواب داد: آخه شوهرم اینجوری دوست داره و بهم گفته اینجوری بیا بیرون.

خندم گرفت و در جواب گفتم: مطمئن باشین شوهری که دوست داره ناموش اینجوری بیاد بیرون تا دیگران هم ازش لذت ببرن خودشم چشمش دنبال ناموس دیگرانه تا ازونا لذت ببره، می‌گین نه ایندفعه که رفتین بیرون خوب به چشمای شوهرتون نگاه کنید. چند روز بعد با ناراحتی زیاد و حجابی مناسب برگشت. بهم گفت:

تاژه متوجه حرف شما شدم...

عکس: سایت پوش

معبر سایبری فندرسک

